

Fundació
Sala Beckett
Obrador Internacional de Dramatúrgia
La Casa dels Autors Teatral

Desembre 2011

ÍNDEX

1.- PRESENTACIÓ (pàg. 3)

2.- SALA BECKETT: VINT ANYS... (pàg. 4)

- 2.1. ... de suport a la dramaturgia contemporània
- 2.2. ... d'incidència en el panorama teatral del país
- 2.3. ... fent pedrera de nous autors i creadors escènics
- 2.4. ... de reconeixement i projecció internacional

3.- NOVA SEU I NOVA ESTRUCTURA JURÍDICA (pàg. 8)

- 3.1. Nova seu: l'edifici de l'antiga Cooperativa Pau i Justícia, del Poblenou
- 3.2. Nova estructura jurídica: Fundació Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia

4.- OBJECTIUS GENERALS. PER QUÈ SERVIRÀ? (pàg. 12)

- 4.1. Fer de Barcelona la ciutat dels autors de teatre
- 4.2. Dotar el teatre català d'un espai específic per a la dramaturgia contemporània
- 4.3. Mantenir el teatre com un llenguatge útil per a la societat i en evolució permanent

5.- LÍNIES D'ACTUACIÓ. QUÈ S'HI FARÀ? (pàg. 16)

- 5.1. Formació i experimentació teatral
- 5.2. Producció i exhibició d'espectacles
- 5.3. Difusió internacional de l'autoria contemporània
- 5.4. Activitats divulgatives i formació de públic

6.- APUNT FINAL (pàg. 21)

7. - ANNEXOS (pàg. 22)

- Annex 1. Els Patrons de la Fundació Sala Beckett
- Annex 2. Nova Sala Beckett. Projecte de rehabilitació i ampliació

1.- PRESENTACIÓ

(Desembre de 2011)

Aquest document és la presentació dels objectius i les línies generals d'actuació que la nova Fundació Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia té previstos per tal d'esdevenir, en un futur, la Casa dels Autors Teatral a Barcelona.

La **Sala Beckett** va iniciar la seva activitat en el context del naixement de les anomenades “sales alternatives” que, en la dècada dels 90, van jugar un paper importantíssim en la revitalització del teatre de creació a Catalunya. Amb els anys, *la Beckett* ha anat consolidant una personalitat artística pròpia, un públic fidel i, sobretot, una funció cultural específica i reconeguda per tothom: la promoció de l'autoria teatral en llengua catalana i de la dramatúrgia contemporània en general.

El seu doble vessant -com a espai de producció i alhora de formació de creadors- li ha donat aquesta especificitat i ha fet que esdevingui una peça imprescindible dins del sector. La qualitat i l'interès artístic de les seves propostes (tant pel que fa a espectacles com per la resta de les seves activitats) li han permès incidir d'una manera àgil i eficaç en l'evolució del teatre de text a casa nostra i en la seva divulgació a l'estranger.

La Sala Beckett assumeix, ara, una nova estructura de funcionament (la d'una Fundació) i projecta una nova seu per a les seves activitats, que s'adeqüi millor a les seves ambicions de qualitat artística, rigor professional, servei als creadors i als espectadors, connexió amb l'entorn ciutadà i projecció internacional.

La nova seu a Poblenou és el pas necessari perquè la Sala Beckett i el seu Obrador quedin situats, definitivament, en el lloc de centralitat cultural que, des de fa temps, se'ls reclama. Una centralitat imprescindible per consolidar l'excel·lent moment creatiu que viu el teatre de text en llengua catalana i per garantir una interlocució de tu a tu amb els agents de promoció del teatre contemporani d'arreu del món.

Toni Casares
Director

2.- SALA BECKETT: MÉS DE VINT ANYS...

2.1.- ... de suport a la dramaturgia contemporània

Oberta l'any 1989, al barri de Gràcia de Barcelona, la Sala Beckett s'ha convertit, en el transcurs dels seus primers vint anys, en un referent internacional pel que fa a la promoció i dinamització del teatre d'autoria contemporània a Catalunya i a Espanya.

Amb les seves activitats regulars (espectacles, cursos, tallers, publicacions, lectures, serveis als professionals, l'Obrador d'estiu, etc.) la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia ha esdevingut l'espai dels autors dramàtics per antonomàsia i, a través d'ella, la dramaturgia catalana ha trobat una via de renovació permanent i una porta de contacte amb les dramaturgies d'arreu del món.

Des del seu primer dia, i des de la seva modesta condició d'espai independent i alternatiu, la Sala Beckett ha mantingut una ferma vocació d'incidir d'alguna manera en el panorama general de la cultura del país i això ha marcat les seves línies de treball i els seus resultats artístics. De tal manera que avui podem afirmar que la Sala Beckett ha contribuït decisivament al procés de recuperació del teatre d'autor viscut en els darrers anys a Catalunya i a Espanya.

2.2.- ... d'incidència en el panorama teatral del país

Durant aquests primers 20 anys, i en col·laboració amb múltiples centres, empreses, entitats i estructures teatrals de tota mena, de dins i fora del país, públiques i privades, la Sala Beckett ha endegat projectes i iniciatives amb una clara voluntat de dinamitzar el teatre contemporani i mantenir-lo viu:

.-Ha ajudat a fer conèixer a casa nostra autors de renom internacional.

Com ara Samuel Beckett, Harold Pinter, Thomas Bernhard, F.X. Kroetz, Joan Brossa, Heiner Müller, Bernard-Marie Koltès, David Mamet, Caryl Churchill, Peter Turrini, Jon Fosse, Enzo Cormann, Normand Chaurette, Martin Crimp, Lars Norén, Roland Schimmelpfennig, Neil LaBute, Conor McPherson, Klaus Händl i tants d'altres.

.-Ha servit de porta d'entrada a Barcelona de joves creadors de fora de Catalunya.

Com el madrileny Juan Mayorga, el valencià Paco Zarzoso, l'alemany Thomas Sauerteig o els argentins Javier Daulte, Rafael Spregelburd i Gabriela Izcovich.

.-Ha afavorit la introducció a Catalunya de determinades dramàtiques actuals procedents d'altres països.

Com ara les d'Argentina, França, Anglaterra, Alemanya, Quebec o Xile, entre d'altres.

.-Ha promogut el debat sobre determinats assumptes estètics o d'actualitat artística.

Com ara els cicles "Tardor Pinter", "L'acció té lloc a Barcelona", "L'Alternativa dels 70", o "2007: un any de teatre català contemporani", que han gaudit d'una excel·lent acollida i reconeixement per part de la crítica, el públic i la resta del sector teatral.

.-Ha facilitat la interdisciplinarietat com una eina d'enriquiment estètic de la dramàtica contemporània.

A través de la relació permanent amb nuclis de creadors d'altres disciplines com el col·lectiu La Porta de dansa contemporània, el Dispositiu d'Enginy Musical Alternatiu de música contemporània o la programació regular d'espectacles de música, dansa, noves tecnologies i altres disciplines.

.-Ha connectat la nova dramàtica catalana amb la resta de dramàtiques d'Europa, d'Amèrica i d'arreu del món.

Gràcies a la col·laboració de l'Institut Ramon Llull i a través de l'establiment de contactes permanents amb els millors i més actius centres internacionals de dramàtica contemporània, com ara teatres, festivals, societats d'autors, centres de traducció o xarxes de promoció del teatre d'autoria contemporània, d'arreu del món.

.-Ha divulgat pensament especialitzat i obra dramàtica original.

A través de la revista d'assaig *Pausa*, la col·lecció de textos dramàtics *En cartell* i la base de dades on-line *Catalandrama* de traduccions de teatre català contemporani a d'altres llengües.

2.3.- ... fent pedrera de nous autors i creadors escènics

Però ha estat amb l'activitat del dia a dia, producció rere producció, curs rere curs, temporada rere temporada, que la Beckett ha pogut desenvolupar la seva reconeguda capacitat per fornir de nous autors i nous creadors escènics la realitat teatral del nostre país, i ha consolidat una trajectòria, marcada per la coherència, el risc i el rigor artístics, posats al servei de la recerca i la renovació permanent.

Així, entre la llarga nòmina d'artistes (autors, directors i creadors d'altres disciplines teatrals) que citen la Sala Beckett com a espai fonamental per a la seva formació o per al desenvolupament de la seva carrera professional, s'hi compten noms de procedències i de trajectòries tan diferents com ara:

Xavier Albertí, Paco Azorín, Carles Batlle, Sergi Belbel, Josep M. Benet i Jornet, Calixto Bieito, Oriol Broggi, Sebastià Brosa, Marta Buchaca, Jordi Casanovas, Toni Casares, Joan Cavallé, Lluïsa Cunillé, Manuel Dueso, Rafel Duran, Beth Escudé, Carles Fernández Giua, Ricard Gázquez, Max Glaenzel i Estel Cristià, Carles Mallol, Julio Manrique, Albert Mestres, Josep M. Miró, Pau Miró, Víctor Muñoz i Calafell, Enric Nolla, Jordi Oriol, J. Pere Peyró, David Plana, Jordi Prat i Coll, Magda Puyo, Pere Riera, Àlex Rigola, Marc Rosich, Joaquim Roy, J. Sanchis Sinisterra, Mercè Sarrias, Ramon Simó, Esteve Soler, Eugenio Szwarcer, Victoria Szpunberg, Gerard Vázquez, Paco Zarzoso, i tants d'altres.

En el vessant més estrictament formatiu, la Sala Beckett i el seu Obrador han comptat amb la col·laboració d'autors, professors i especialistes de reconegut prestigi internacional.

2.4.- ... de reconeixement i projecció internacional

La Sala Beckett ha rebut al llarg dels anys nombrosos premis i reconeixements a la seva feina, entre els quals cal destacar el **Premi Nacional de Teatre 2005**, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

Des de sempre, però sobretot en els darrers anys, primer amb la posada en marxa de l'Obrador i després amb la conversió de l'antiga estructura original en allò que ara ja es coneix com a Sala Beckett/Obrador **Internacional** de Dramatúrgia, la Beckett ha mantingut una forta activitat relacional amb teatres, centres, estructures i festivals de diferents indrets del món i de caràcter internacional.

L'obertura i difusió dels cursos de formació, la regularització de les activitats experimentals i divulgatives, l'èxit de l'Obrador d'estiu, la posada en marxa de serveis de projecció internacional per als autors professionals i, també, la mateixa programació d'espectacles i les produccions pròpies, cada cop més professionalitzades i amb major incidència en la cartellera, han situat la Sala Beckett dins el circuit de centres i teatres que treballen la promoció del teatre contemporani a escala mundial.

L'Obrador d'estiu, el servei on-line *Catalandrama*, la participació en la Xarxa Internacional Intertext (per afavorir la traducció i la circulació de textos teatrals entre centres europeus), els intercanvis de lectures dramatitzades amb altres països, la resurrecció de la revista *Pausa* en format digital, etc., són algunes de les noves línies d'activitat que, sempre vinculades a la producció i presentació d'espectacles, ja s'han fet imprescindibles en cada nova temporada.

Actualment, l'activitat de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia se segueix amb interès i regularitat en indrets del món tan diversos com el Festival Theatertreffen de Berlín, la Biennial de Wiesbaden, el Royal Court Theatre de Londres, la Maison Antoine Vitez, el Festival La Mousson d'été i el SACD de França, el CEAD del Quebec... i en teatres de diferents ciutats d'arreu del món com Buenos Aires, Edimburg, Praga, Atenes i un llarg etc.

És precisament en aquest àmbit de la projecció internacional on encara queda molt camí per recórrer i on el creixement del projecte de la Sala Beckett serà determinant, no només per incrementar la presència del teatre català arreu del món, sinó també, i potser més important encara, per fer de Barcelona un punt de referència ineludible per a qualsevol dramaturg viu del món.

3.- NOVA SEU I NOVA ESTRUCTURA JURÍDICA

L'escalada creixent d'activitat que ha anat experimentant la Sala Beckett en els darrers temps ha fet que l'estructura de funcionament de l'entitat s'hagi incrementat també en la mateixa proporció i que el projecte artístic estigui tocant sostre per culpa de les limitacions dels seus espais de treball i la seva precària dotació tècnica, així com pels recursos humans i econòmics gestionats.

L'any 2006, la Sala Beckett ja va fer pública la seva intenció de trobar un nou espai a la ciutat de Barcelona que li permetés afrontar el creixement que ja estava produint-se en aquell moment i fer evolucionar el seu projecte cap a nous objectius molt més ambiciosos.

Tenint en compte la seva pròpia trajectòria i l'activitat duta a terme en els darrers anys, s'entreveia amb il·lusió la possibilitat de convertir la Beckett en el nou espai que Barcelona podria oferir als dramaturgs i a la dramaturgia contemporània internacional. Però per fer-ho calia impulsar una estructura jurídica diferent que explicités el caràcter d'interès general del projecte i n'assumís la gestió amb garanties d'eficàcia i transparència.

Després de més de dos anys de recerca d'espais per tota la ciutat, finalment, gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona, es va trobar el lloc i emplaçament ideals perquè el creixement de la Sala Beckett sigui exactament el que el projecte necessita: la Sala Beckett ha de poder treballar en millors condicions tècniques i d'infraestructura, ha de tenir més espai i més adequat per a totes les seves activitats i ha de poder prestar millor servei al públic i als professionals. Però, al mateix temps, la Beckett ha de poder mantenir la seva especificitat pel que fa al tipus i al format dels seus treballs, a la filosofia artesanal de creació que la defineix i a la particular relació que des de sempre ha mantingut amb els espectadors.

L'edifici de l'antiga Cooperativa Pau i Justícia de Poblenou, propietat de l'Ajuntament, reuneix les condicions necessàries (pel que fa a les seves dimensions, estructura, ubicació, etc.) perquè, un cop reformat i rehabilitat, pugui acollir amb eficàcia i seguretat el projecte d'una **nova** Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia, que la converteixi en la "Casa dels Autors Teatral" a Barcelona.

I la figura jurídica de la fundació és la més idònia per fer front a aquests nous reptes, atès el fet que queden fixades de forma clara en els seus estatuts les finalitats a les quals ha de dedicar la seva activitat, i el fet que el compliment de la voluntat fundacional es troba en tot moment sota la salvaguarda d'un patronat format per autors i la supervisió i control del Protectorat de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.

3.1.- Nova seu: l'edifici de l'antiga Cooperativa Pau i Justícia, del Poblenou

L'edifici, propietat de l'Ajuntament de Barcelona, està ubicat a la cantonada dels carrers Pere IV amb Batista, del barri del Poblenou, de Barcelona.

Fitxa tècnica de l'espai original

Ubicació: carrer Pere IV, 228-232 (cantonada carrer Batista, 11-15)

Denominació: Cooperativa Popular de Consum Pau i Justícia

Autor: Josep Masdeu (mestre d'obres)

Datació: any 1924

Superfície: 2.600 m² de sostre

Detalls: edifici format per planta baixa i primer pis, ubicat en una parcel·la entre mitgeres en cantonada. Destaquen els tancaments de fusta originals de les finestres, amb vidres de color, i el dentell sota la cornisa que emfatitza l'horitzontalitat de la construcció.

Un edifici històric

L'edifici tal com es va construir incloïa un habitatge, magatzems, sala de juntes, cuina i saló de cafè.

La Cooperativa Pau i Justícia va néixer a finals del segle XIX i va arribar a tenir 1.250 socis que gaudien d'una mena de subsidi d'invalidesa. La Cooperativa va aixecar pisos, va acollir una cooperativa de consum i va promoure múltiples iniciatives socials i culturals.

En aquest moment l'edifici forma part del projecte *22@*, impulsat per l'Ajuntament de Barcelona per tal de transformar el sòl industrial del Poblenou.

Un barri amb tradició associativa i teatral

Poblenou és un barri que malgrat que ha experimentat forts canvis urbanístics i sociològics lluita per mantenir el seu caràcter i la seva personalitat. Un barri de treballadors amb una importantíssima tradició associativa, cívica i cultural que, precisament gràcies a aquesta forta empremta vivencial, ha pogut assimilar el xoc de la seva redefinició urbanística, passant de ser una zona de marcat caràcter industrial a ser un dels nous destins de l'oci, la creació i l'activitat cultural de la ciutat.

La Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia vol inserir-se amb modèstia i respecte dins aquest engranatge cívic i cultural que reneix actualment a Poblenou (reneix, perquè ja havia existit en l'època de les grans fàbriques i les indústries) però que avui pot mirar més enllà dels límits del propi barri i s'obre i s'ofereix a la resta de la ciutat, i també al món.

El teatre (a la Sala Beckett així ho hem cregut sempre) es un fenomen de caràcter essencialment local, en què sempre és important que actors i espectadors comparteixin com més referents millor, i és només a partir d'aquesta condició sociològica que podrem parlar, després, de projecció internacional, quan allò que succeeixi damunt l'escenari tingui el certificat d'autenticitat i "veritat" que només pot atorgar la pertinença a una comunitat determinada.

Per això, la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia voldrà sentir-se, en primer lloc, un teatre del Poblenou, i iniciarà la seva nova etapa des de la complicitat amb el teixit associatiu i cívic del barri que l'acull i en coordinació amb la resta de nous espais i noves entitats artístiques i culturals que, com la Beckett, s'hi estan incorporant darrerament.

3.2.- Nova estructura jurídica: Fundació Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

És obvi que l'activitat que duu a terme des de fa anys la Sala Beckett té una finalitat d'interès general, reconeguda públicament, sense ànim de lucre i amb voluntat de permanència, més pròpia d'una entitat de caràcter social que no pas d'una entitat mercantil.

Per això, la Sala Beckett ha impulsat la creació d'una Fundació de promoció i suport a la dramatúrgia contemporània, que donarà a aquest projecte de creixement la dimensió, la transparència i la qualitat de gestió que millor responen a la seva finalitat.

La Fundació Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia té, doncs, les finalitats concretes següents:

- .- Mantenir viu l'actual projecte de la Sala Beckett i la seva activitat habitual i preparar la gestió de la nova seu, en funció dels objectius i línies d'actuació explicats en els punts següents de l'actual document.
- .- Rehabilitar i posar en marxa l'edifici de propietat municipal de l'antiga Cooperativa Pau i Justícia, de Poblenou, per convertir-lo en la seva seu.
- .- Trobar, per a la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia, un nou encaix dins el sector professional del teatre a Catalunya i Espanya, redefinir les relacions i convenis amb cadascuna de les administracions públiques que li donen suport, així com cercar vies de finançament complementàries, per garantir el seu funcionament i viabilitat en el futur.

Amb un patronat format per autors dramàtics, exclusivament

El Patronat d'aquesta Fundació està format exclusivament per dramaturgs i autors teatrals de reconegut prestigi però amb trajectòries i procedències diverses:

Carles Batlle, Sergi Belbel, Josep Maria Benet i Jornet, Marta Buchaca, Toni Casares, Lluïsa Cunillé, Jordi Galceran, Juan Mayorga, Pau Miró, David Plana, Pere Riera, José Sanchis Sinisterra i Mercè Sarrias.

El patronat és l'òrgan responsable de vetllar perquè es compleixin els objectius de la Fundació, així com de nomenar el seu director i la comissió executiva que en durà la gestió.

4.- OBJECTIUS GENERALS

Per què servirà la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia?

Ho anunciàvem en la presentació d'aquest document: l'evolució que la Sala Beckett ha fet des dels seus inicis i, especialment, el camí emprès en els darrers anys, fan que l'obertura d'una nova seu, més àmplia, més adequada i millor equipada que l'actual, pugui servir per situar-la en un lloc de major centralitat en el mapa general del teatre a casa nostra.

No és cap ingenuïtat pensar que l'inici d'aquesta nova etapa per a la Sala Beckett suposarà també un important pas endavant per:

- .- Consolidar la ciutat de Barcelona com una de les ciutats-motor de la dramatúrgia contemporània europea i mundial.

- .- Donar a la dramatúrgia catalana contemporània, especialment la que es coneix com a dramatúrgia textual, i als autors de teatre en general, un espai específic, propi, identificatiu i reconeixible per a tothom.

- .- Facilitar la continuïtat, la validesa i la renovació permanent del teatre contemporani com a llenguatge de creació útil per a la societat.

4.1.- Fer de Barcelona la ciutat dels autors de teatre

Barcelona no és pas lluny d'erigir-se en un bon exemple de ciutat permanentment atenta a l'evolució del seu teatre. Una ciutat conscient de la funció social del teatre com a eina definidora d'una cultura urbana, moderna i creativa. Les diverses experiències de suport a la dramaturgia que s'han dut a terme en els darrers anys a la ciutat, des de diferents estructures escèniques públiques o privades, així ho indiquen: espectacles d'autoria contemporània amb excel·lent acollida als teatres de la cartellera comercial, atenció als autors joves per part dels teatres públics, feina de suport i de base promocional a les sales alternatives, etc.

Però cal que la ciutat faci evident aquest compromís, li doni carta d'especificitat i, per dir-ho d'alguna manera, en faci una marca d'identitat.

Amb la nova seu de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia, la ciutat de Barcelona està oferint als autors dramàtics d'arreu d'Europa i del món, un punt de trobada en viu, un espai d'intercanvi professional propi i alhora proper als espectadors, i una estructura eficaç de promoció i difusió global del seu treball, en el context d'un barri amb tradició, encant i molta projecció.

Ja no es tracta de servir només de porta d'entrada del teatre estranger a Catalunya i de porta de sortida del teatre català a fora. Ara es tracta de convertir-nos en un centre promotor de la dramaturgia contemporània a escala internacional; de promoure, des de Barcelona, programes de residència creativa, d'escriptura, de traducció...; de fer possible la circulació àgil de textos, idees i projectes; d'organitzar trobades, cursos, activitats amb els millors autors, els millors professors i els millors especialistes d'arreu del món; i, finalment, d'oferir als espectadors una programació regular d'espectacles de creació contemporània, prou atractiva, interessant, coherent i compromesa.

Ens proposem, doncs, fer de Barcelona la ciutat dels dramaturgs; un lloc de visita ineludible en la carrera professional de qualsevol autor dramàtic.

4.2.- Dotar el teatre català d'un espai específic per a la dramaturgia contemporània

Un espai *dels i per als* autors teatrals, que durant tant de temps havien quedat injustament exclosos del panorama professional. Casa seva. El lloc de trobada dels dramaturgs amb la resta de professionals, de creadors artístics i, sobretot, amb els espectadors. Un espai que combini activitat professional (gestió i exhibició) amb activitat de creació (locals d'assaig), de formació (aules, biblioteca...) i de relació i convivència (bar-restaurant, club, residència...) Un espai que no existeix actualment a Barcelona, malgrat la inqüestionable vitalitat, reconeguda internacionalment, de l'autoria teatral catalana.

A la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramaturgia, els autors hi trobaran programes de residència creativa, projectes de traducció de les seves obres, assessorament professional, promoció, activitats d'intercanvi amb altres autors de procedències diverses, lectures, comunicació amb xarxes de teatres i festivals d'arreu del món, formació especialitzada, diàleg obert amb actors, directors, escenògrafs, etc.

Però, sobretot, els autors hi trobaran una direcció artística i una programació d'espectacles que els situarà al centre mateix de tota l'activitat, que confiarà en la seva capacitat, els seus ritmes de treball, la seva evolució natural..., i que els donarà la responsabilitat que els pertoca, com a peça fonamental de qualsevol procés de creació escènica.

Aquest serà (com ha estat fins ara) el segell estètic del nou teatre i els espectadors així ho podran reconèixer. Els espectadors sabran, ja d'entrada, què es fa i com es treballa en aquest espai específic. Trobaran un teatre que els parlarà "de tu a tu", sense falsos paternalismes ni deliris de grandesa; un teatre d'avui sobre qüestions d'ara, amb voluntat de comunicar i compartir preguntes, inquietuds, emocions sobre el nostre món i sobre la nostra condició. Un teatre "de prop" (perquè la Beckett mantindrà la seva aposta pel petit format, amb sales d'exhibició que no superin un aforament de 200 localitats, i on l'ofici de l'actor i el valor de la paraula continuïn essent preponderants).

4.3.- Mantenir el teatre com un llenguatge útil per a la societat i en evolució permanent

És àmpliament reconeguda la idea que si un autor no pot veure els seus textos confrontats amb els espectadors difícilment farà evolucionar la seva obra. Cal que els autors tinguin garantit l'espai on aquesta confrontació es pugui produir d'una forma el més relaxada possible però, al mateix temps, amb les dosis suficients de rigor i de professionalitat.

La figura de l'espectador (la seva respiració durant cada escena, la seva resposta a cada estímul teatral i a cada representació) és un factor d'altíssim interès, no només des d'un punt de vista econòmic sinó també des del punt de vista artístic i creatiu. El diàleg amb l'espectador és imprescindible perquè és ell qui dóna sentit a l'obra i en comprova la vigència. La relació entre l'autor i l'espectador ha de ser, doncs, una relació intel·ligent, creativa i de complicitat.

Per evitar el perill d'una desconexió excessiva entre l'activitat experimental i l'exhibició professional cal que els espais d'exhibició (el teatre pròpiament dit), però també els espais de treball, d'assaig, de trobada, de gestió, etc. estiguin pensats per adaptar-se a les necessitats particulars de cada cas i per facilitar al màxim aquesta relació entre creadors i espectadors.

La creació contemporània ha de ser accessible a tothom i el teatre és un dels llenguatges artístics que més pot fer en aquest sentit, perquè és un llenguatge viu i directe, sense intermediaris.

Un espai que tingui en compte aquestes qüestions, que pugui treballar sense excessius condicionants extra-artístics, que s'expliqui bé de portes enfora i que no perdi l'interès per connectar amb un públic el més ampli possible, és la garantia que el teatre que s'escriurà en el futur continuarà sent útil i d'interès per als espectadors, i per extensió, per a la societat en general.

5.- LÍNIES D'ACTUACIÓ

Què s'hi farà a la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia?

La nova Sala Beckett continuarà essent, essencialment, un espai de creació, formació i exhibició teatral, de caràcter internacional, i amb un especial interès per la promoció de l'autoria dramàtica contemporània.

Proposarà, als espectadors en general i als professionals en particular, una àmplia oferta global d'activitats i serveis, artístics i teatrals, on no hi faltaran:

Espectacles de producció pròpia, espectacles convidats, coproduccions, treballs en procés, lectures dramatitzades, cursos, tallers, seminaris, trobades professionals, assaigs oberts, programes de residència de creadors, publicacions, activitats divulgatives, serveis de traducció literària, de gestió i d'assessorament professional, etc.

Si parlem d'una "oferta global d'activitats i serveis" és perquè a la Sala Beckett (i aquest és un tret que ens defineix i ens dóna especificitat) concebem la programació de les múltiples activitats de manera unitària i cercant, precisament, la influència mútua entre els diferents àmbits de treball (la formació de creadors, l'experimentació artística, la producció d'espectacles, l'exhibició, la divulgació, la gestió de serveis professionals, etc.); de manera que les activitats organitzades en un àmbit serveixen per alimentar i enriquir la programació d'activitats de l'altre, i a la inversa.

Malgrat, doncs, que funcionaran de manera transversal i que sovint es confondran unes amb les altres, podem marcar les quatre línies de treball o d'activitat següents:

1. Formació i experimentació teatral.
2. Producció i exhibició d'espectacles.
3. Difusió internacional de l'autoria contemporània.
4. Activitats divulgatives i formació de públic.

5.1.- Formació i experimentació teatral

Una àmplia oferta de cursos, tallers i altres activitats que amb programes i professors de caràcter internacional comptarà, entre altres coses, amb:

- .- Cursos d'iniciació a la dramaturgia i a la creació teatral (adreçats a autors i altres creadors sense experiència prèvia).
- .- Cursos i tallers avançats i especialitzats (adreçats a autors amb experiència).
- .- Laboratoris de creació i experimentació.
- .- Tutories personalitzades, presencials i/o a través d'internet, per a joves autors, en diversos idiomes.
- .- Lectures dramatitzades i presentacions públiques de treballs en procés dels propis alumnes.
- .- Programes de residència per a autors i creadors de procedència local i/o internacional.
- .- Una línia d'atenció especial a la formació en dramaturgia per als joves.

L'estructuració d'aquests cursos defugirà expressament el caràcter acadèmic o escolar, i potenciarà al màxim el vessant creatiu i experimental de cada proposta.

5.2.- Producció i exhibició d'espectacles

Un programa de producció i exhibició regular d'espectacles dissenyat amb criteris artístics i d'interès sociocultural, plenament vinculat a la resta de línies d'actuació plantejades en aquest document i d'acord amb els criteris generals marcats pel patronat de la Fundació Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia.

I haurà d'incloure, entre d'altres coses:

- .- Una programació regular i àmplia de teatre contemporani, amb espectacles de mitjà i petit format, adreçats a diferents tipus de públic, on hi haurà produccions pròpies, coproduccions i espectacles convidats, procedents de dins i fora del nostre país.
- .- Òbviament, aquesta programació se centrarà especialment en propostes d'autoria contemporània, prestarà especial atenció al teatre de text, però sense menystenir la importància de la interdisciplinarietat en el llenguatge teatral.
- .- Una franja regular de programació de teatre "jove", pensada i adreçada específicament per a aquesta franja d'espectadors.
- .- Els espectacles de producció pròpia els oferirem en gira per Catalunya, Espanya i a nivell internacional.

Els vincles que la Sala Beckett manté (i que pensa continuar mantenint i ampliant) amb diferents entitats, empreses, associacions i altres estructures del sector artístic i teatral del país enriquiran la programació d'espectacles i la resta d'activitats.

Grups, companyies, festivals i altres iniciatives nacionals o internacionals trobaran en la nova Sala Beckett un espai obert a acollir les seves propostes puntuals o a estudiar fórmules de relació de major abast temporal que garanteixin la regularitat de la seva presència en la programació.

Així mateix, les infraestructures, instal·lacions i serveis de què gaudirà la nova Sala Beckett (locals d'assaig, magatzems, espais de creació i de residència...) podran ser utilitzats també per entitats externes a través de convenis de préstec o de lloguer, segons els casos.

Pel que fa als espectacles programats, els preus d'entrada i condicions d'accés al públic general s'establiran en funció i d'acord amb els criteris generals del sector del teatre professional de la ciutat.

5.3.- Difusió internacional de l'autoria contemporània

Aquesta serà una de les màximes prioritats de la nova Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia: el treball en xarxa i en complicitat amb altres centres, entitats i estructures d'abast internacional que treballen per la difusió de l'autoria contemporània arreu del món.

- .- Programes de difusió a través de xarxes amb altres centres especialitzats d'arreu del món, d'obres i textos dramàtics d'autors vius, traduïts o no a altres llengües, per donar-los a conèixer a teatres, companyies, directors, editors, altres professionals i espectadors en general.
- .- Programes de traducció de textos de teatre contemporani.
- .- Serveis "on-line" de difusió de textos traduïts a diverses llengües.
- .- Edició plurilingüe, electrònica i en paper, de la revista *Pausa*, especialitzada en dramatúrgia contemporània.
- .- Edició i publicació de textos de nova creació originals en llengua catalana o castellana, o traduïts a una d'aquestes llengües.
- .- Organització de cicles de lectures i espectacles per donar a conèixer el teatre català al món i, a la inversa, les dramatúrgies i autors d'arreu del món, a Catalunya.
- .- Organització de trobades, congressos, reunions, etc., de caràcter internacional, sobre aspectes diversos de la dramatúrgia.
- .- Organització de residències creatives a Barcelona per a autors de prestigi internacional de diferents procedències.
- .- Serveis de gestió, representació i assessorament professional als dramaturgs.

El perfil d'usuari d'aquests programes i serveis són bàsicament els propis autors, amb major o menor trajectòria professional, però també altres creadors, procedents d'altres disciplines, com actors, directors, etc.

5.4.- Activitats divulgatives i formació de públic

La creació contemporània (sigui de la disciplina que sigui) necessita ser presentada en un context adequat i exigeix un esforç suplementari de connexió amb els espectadors.

Al mateix temps, també els creadors contemporanis (autors, directors i actors en el nostre cas), que treballen amb voluntat experimental, és important que no oblidin quin és el destinatari final de les seves lícites provatures: l'espectador.

Per això, la Sala Beckett, incorpora l'espectador en els processos de formació i experimentació creativa, convertint l'espai d'assaig en un primer espai per a la representació i la comunicació amb el públic.

Aquesta quarta línia d'actuació incorpora, doncs:

- .- Programes i activitats de divulgació per apropar els espectadors no especialitzats a la creació contemporània: cursets, conferències, xerrades, tertúlies, presència als assaigs, etc.
- .- Serveis de comunicació (dossiers, programes de mà, web, etc.) amb informació àmplia i ben contrastada sobre els espectacles, les activitats, els cursos i els artistes programats.
- .- La nova Sala Beckett comptarà amb una associació d'espectadors pròpia, que gaudirà de descomptes i avantatges diversos, i que durà a terme programes específics de connexió del teatre amb el teixit cívic i associatiu del barri.

6.- APUNT FINAL: a desembre de 2011

Som, ara, a l'inici d'un procés que serà, ho sabem, molt complex i enormement difícil. La situació actual de l'economia ens obliga a ser especialment escrupolosos en la definició dels nostres objectius, els calendaris i les possibilitats d'actuació.

Però, alhora, és important que la mateixa voluntat de servei i d'incidència socio-cultural amb què va néixer aquest projecte -per la qual va ser aplaudit i reconegut per part de tothom en el seu moment (2007)-, sigui, ara, precisament, la seva garantia i la seva raó de ser, més enllà de les dificultats del context actual.

Cal que continuem creient en les nostres il·lusions i possibilitats.

Tenim al davant un projecte cultural de dimensions modestes però altíssimes ambicions. Un projecte d'alta rendibilitat cultural a mitjà i llarg termini, tal com avalen els 20 anys de trajectòria i reconeixement de la Sala Beckett.

Tenim un bon projecte...: convertir la *Beckett*, aprofitant el seu prestigi i la seva incidència, en un veritable centre internacional de la dramaturgia contemporània; una "Casa dels Autors Teatral" que situï Barcelona en el mapa de les ciutats del món més directament compromeses amb el teatre contemporani com a fenomen social i garantia de modernitat cultural d'un país.

... i tenim l'espai ideal: un edifici (la seu de l'antiga Cooperativa Pau i Justícia, al Poblenou) que, per la seva estructura arquitectònica, les seves dimensions i la seva ubicació en el mapa de la ciutat permetrà que el creixement de la Sala Beckett sigui l'adequat a les potencialitats i especificitats del seu projecte.

Confiem-hi.

7.- ANNEXOS

ANNEX 1

Els Patrons de la Fundació Sala Beckett

Josep Maria Benet i Jornet (President)

Barcelona, 1940

Premi Nacional d'Arts Escèniques i Premi Nacional de Literatura Dramàtica pel Ministeri de Cultura del Govern d'Espanya (1995).

Considerat un dels escriptors teatrals més importants del nostre país, la seva obra s'ha traduït, publicat i estrenat en diverses llengües d'arreu d'Europa. És autor de més de quaranta obres teatrals, entre d'altres: ***Una vella, coneguda olor***, ***Berenàveu a les fosques***, ***La desaparició de Wendy***, ***Revolta de bruixes***, ***Descripció d'un paisatge***, ***El manuscrit d'Ali Beï***, ***Desig***, ***Fugaç***, ***E.R.***, ***Testament***, ***El gos del tinent***, ***Olors***, ***L'habitació del nen***, ***Salamandra*** o ***Soterrani***.

A la Sala Beckett, ha estrenat ***A la fageda*** (1990), ***El gos del tinent*** (1999) i ***Soterrani*** (2008).

Carles Batlle

Barcelona, 1963

Professor de dramaturgia i literatura dramàtica a l'Institut del Teatre i a la Universitat Autònoma de Barcelona. És director de la revista teatral *Pausa* i ha estat director de l'Obrador de la Sala Beckett de 2003 a 2009. Entre les seves obres, destaquen ***Temptació***, ***Combat***, ***Suite***, ***Oasi***, ***Trànsits***, ***Oblidar Barcelona*** i ***Zoom***. Totes elles han estat traduïdes i estrenades en països com ara Alemanya, Àustria, França, Itàlia, Luxemburg, Mèxic, Quebec, Turquia o Xile.

Sergi Belbel

Terrassa, 1963

Premi Nacional de Literatura Dramàtica de la Generalitat de Catalunya (1993-95), Premi Nacional de Literatura Dramàtica del Ministeri del Govern d'Espanya (1996) i Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya (2000).

Autor, director i traductor teatral. Membre fundador de l'Aula de Teatre de la UAB. Professor de Dramaturgia de l'Institut del Teatre de Barcelona des de 1988. Director artístic del Teatre Nacional de Catalunya des de 2006.

Ha escrit unes vint obres teatrals, entre les quals destaquen: ***Elsa Schneider***, ***Tàlem***, ***Carícies***, ***Després de la pluja***, ***Morir***, ***La sang***, ***El temps de Planck***, ***Forasters***, ***Mòbil*** i ***A la Toscana***. Algunes d'aquestes obres s'han representat a diversos països d'Europa i Amèrica.

Ha traduït, entre d'altres, obres de Molière, Goldoni, Koltès, Marivaux, De Filippo, Pèrec, Jon Fosse i Beckett.

Ha dirigit obres d'autors clàssics i contemporanis; entre d'altres: Shakespeare, Calderón, Molière, Goldoni, Koltès, Mamet, De Filippo, Marivaux, Némirovsky, Guimerà, Vilanova, Benet i Jornet, Tracy Letts, David Plana i Jordi Galceran.

També ha obtingut el premi Molière 1999 a la millor obra còmica per ***Després de la pluja***, el Premi Max de las Arts Escèniques 2002 a la projecció internacional i el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques 2003 per la dramaturgia i la direcció de ***Dissabte, diumenge i dilluns***, de De Filippo (TNC, 2002).

Marta Buchaca

Barcelona, 1979

Llicenciada en Humanitats per la UAB. Com a dramaturga s'ha format al Centre d'Études Théâtrales de Louvain-la-Neuve (Bèlgica) i a l'Obrador de la Sala Beckett. Entre les seves obres destaquen **L'olor sota la pell** (V Premi Joaquim Bartrina. Sala Beckett 2007), **Emergència** (finalista del III Premi Fundació Romea de textos teatrals), **Plastilina** (XXXV Premi de teatre Ciutat d'Alcoi, accèssit del Premio Marqués de Bradomín 2007; Sala Beckett 2009; estrenada també a Guatemala, El Salvador i Veneçuela) i **Les nenes no haurien de jugar a futbol** (Grec 2009, Versus Teatre 2010; lectures a Nova York, Vancouver, Saskatoon i Vitoria). El 2010 forma part del projecte T6 del Teatre Nacional de Catalunya, on estrena **A mi no em diguis amor**.

Luïsa Cunillé

Barcelona, 1961

Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya (2007) i Premi Nacional de Literatura Dramàtica pel Ministeri de Cultura del Govern d'Espanya (2009).

Va participar durant tres anys als seminaris de dramaturgia textual impartits per José Sanchis Sinisterra a la Sala Beckett de Barcelona. Entre obres originals i dramaturgies ha estrenat una quarantena de muntatges teatrals. Destaquen els seus textos: **Rodeo** (Sala Beckett, 1992); **Privado** (Sala Beckett, 1998); **La cita**; **Passatge Gutenberg**; **Barcelona, mapa d'ombres** (Sala Beckett, 2004) i **Après moi, le déluge**.

Ha rebut també el Premi Lletra d'Or (2008), el Premi Ciutat de Barcelona (2004) i el Premi Born (1999 i 2010).

L'any 2005 va fundar amb Paco Zarzoso i Lola López la Companyia Hongaresa de Teatre, i amb Xavier Albertí i Lola Davó la companyia La Reina de la Nit (2008). Entre el 2007 i el 2011 ha estat autora resident del Teatre Lliure de Barcelona.

Jordi Galceran

Barcelona, 1964

Entre les seves obres destaquen **Paraules encadenades** (Premi Born 1995); **Dakota** (Premi Ignasi Iglésias 1995); **Surf**; **Fuita**; **Gaudí Paradís**; **Carnaval**; **Cancun** i **El mètode Grönholm**, estrenada el maig de 2003 dins del projecte T-6 del Teatre Nacional de Catalunya, i reestrenada el setembre de 2004 a Barcelona i a Madrid; actualment té produccions en marxa o previstes a més d'una vintena de països.

Galceran també ha realitzat traduccions i adaptacions de diverses obres. A més de la seva activitat teatral, ha treballat com a guionista per a diverses sèries de televisió i ha estrenat sis llargmetratges.

Juan Mayorga

Madrid, 1965

Premi Nacional de Teatre pel Ministeri de Cultural del Govern d'Espanya (2007), Premi Valle-Inclán (2009), Max al millor autor (2006, 2008 i 2009) i Max a la millor adaptació (2008).

És professor de Dramaturgia i de Filosofia a la Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid i dirigeix el seminari *Memoria y pensamiento en el teatro contemporáneo* a l'Institut de Filosofia del CSIC.

És autor, entre d'altres, dels següents textos teatrals: **Más ceniza**; **El jardín quemado**, **Cartas de amor a Stalin**; **El Gordo y el Flaco**; **Himmelweg**; **Animales**

nocturnos; Palabra de perro; Últimas palabras de Copito de Nieve; Hamelin, El chico de la última fila; La tortuga de Darwin; La paz perpetua; El elefante ha ocupado la catedral; El cartógrafo. Amb el títol *Teatro para minutos* ha reunit els seus textos teatrals breus. Les seves obres s'han traduït a més de vint idiomes, o s'han estrenat a diversos països d'Europa, Amèrica i Àsia.

Pau Miró

Barcelona, 1974

Actor, dramaturg i director. Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, s'ha format com a dramaturg en diferents seminaris de la Sala Beckett. Fundador de la companyia Menudos, ha estrenat com a autor i director *La poesia dels assassins, Una habitació a l'Antàrtida, Paraigües elèctrics i Happy hour.* Posteriorment ha estrenat *Plou a Barcelona* (Sitges Teatre Internacional i Sala Beckett, 2004; obra traduïda a set idiomes i estrenada també al Piccolo Teatro de Milà); *Bales i ombres* (Teatre Lliure, 2006) i *Somriure d'elefant* (Biblioteca de Catalunya, Grec 2006). Durant la temporada 2008-2009 ha escrit una trilogia «animal» formada per *Búfals* (Temporada Alta, 2008), *Lleons* (TNC, 2009) i *Girafes* (Teatre Lliure-Grec, 2009), que ha rebut el premi de la Crítica al millor text. Darrerament ha estrenat *Els jugadors* (Temporada Alta 2011).

David Plana

Manlleu, 1969

Llicenciat en Interpretació i Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre. És l'autor de *Mala sang* (Sala Beckett, 1997; Premi a l'espectacle revelació de l'any 1997 i Premi Serra d'Or al millor text teatral); *Petita mort* (Sala Beckett, 1997); *La dona incompleta* (Sala Beckett, 2001, amb direcció de Sergi Belbel. Premi Serra d'Or al millor espectacle i Premi Butaca al millor text de l'any). També ha estrenat *Després ve la nit* (Sala Beckett, 2002) i *El paradís oblidat* (TNC, 2002). Ha codirigit l'obra *Criatures*, de la companyia T de Teatre, ha dirigit l'obra *Refugiats*, de Sergi Pompermayer i també l'espectacle de la companyia T de Teatre *Això no és vida* (escrit amb Sergi Belbel i Albert Espinosa). Darrerament ha estrenat *Dia de partit* (Teatre Lliure, 2008) i ha col·laborat amb Àlex Ollé, de La Fura dels Baus, per fer la dramatúrgia de l'espectacle *Boris Godunov* i dirigir-lo (2008).

Pere Riera

Canet de Mar, 1974

Llicenciat en Dramatúrgia i Direcció Teatral per l'Institut del Teatre, i en Història de l'Art per la UB. Màster oficial en Estudis Teatrals. És professor de teoria i literatura dramàtica, i dramatúrgia a l'Institut del Teatre i d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett. És membre del consell de redacció de les revistes *Pausa* i *Estudis Escènics*. Ha fet dramatúrgies per a diversos espectacles (*Ròmul el Gran*, de F. Dürrenmatt; *La controversia de Valladolid*, de J. C. Carrière; *La bella Galatea*, de F. Von Suppé; *El doctor Miracle*, de G. Bizet i *Baal*, de B. Brecht). És autor de les obres: *Lluny de Nuuk* (TNC, 2011. Premi Crítica Serra d'Or); *Casa Calores* (Sala Beckett, Lectura 2007); *El factor Luxemburg* (Teatre Lliure, 2007); *Desclassificats* (La Villarroel, 2011); i del manual d'arts escèniques *Fem teatre* (Ed. La Galera).

José Sanchis Sinisterra

València, 1940

Premi Nacional de Teatre (1990) i Premi Nacional de Literatura Dramàtica (2003) del Ministeri de Cultura del govern d'Espanya.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, el 1977 funda a Barcelona El Teatro Fronterizo, que dirigeix fins al 1997. Des de 1988 al 1997 dirigeix la Sala Beckett de Barcelona, seu d'El Teatro Fronterizo. Ha impartit cursos de dramaturgia textual, dramaturgia actoral, dramaturgia de textos narratius i escriptura dramàtica en una quinzena de ciutats espanyoles, a França, Itàlia, Portugal, i a gairebé tots els països de l'Amèrica Llatina.

Entre les més de 30 obres que ha escrit, destaquen: ***Terror y miseria en el primer franquismo***; ***La noche de Molly Bloom***; ***Ñaque o De piojos y actores***; ***Pervertimento***; ***¡Ay, Carmela!***; ***Perdida en los Apalaches***; ***Valeria y los pájaros***; ***El cerco de Leningrado***; ***El lector por horas***; ***La raya del pelo de William Holden***; ***Sangre lunar***; ***Flechas del ángel del olvido*** i ***Vagas noticias de Klamm***. També ha publicat assaigs i articles de teoria teatral i pedagogia. Els seus textos s'han representat per tot l'Estat i una bona part d'ells s'han traduït, estrenat i/o representat a l'estranger. Les seves obres es representen regularment en diversos països de l'Amèrica Llatina.

Entre els diversos premis que ha obtingut, destaquen el Premi de Teatre Carlos Arniches (1968), el Premi d'Honor de l'Institut del Teatre de Barcelona (1996), el Premi Max al millor autor (1998 i 1999) i el premi Life Achievement Award del XXIII International Hispanic Theatre Festival de Miami (2008).

Mercè Sarrias

Barcelona, 1966

Llicenciada en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. Les seves últimes peces teatrals són ***L'any que ve serà millor***, obra col·lectiva amb textos de Marta Buchaca, Carol López i Victoria Szpunzberg (La Villarroel, 2011); ***Santi's RIP*** (Fira del Teatre al Carrer de Tàrrrega, 2011) i ***Quebec-Barcelona*** (Théâtre de la Sortie de Secours, Quebec 2012). Dins el projecte T6 del TNC ha escrit ***Informe per a un policia volador*** (Sala Muntaner, 2009) i ***En defensa dels mosquits albins*** (TNC, 2008). Aquesta darrera obra s'ha estrenat posteriorment al Théâtre Le Periscope (Quebec) i al Théâtre de la Vieille 17 (Ottawa). Altres obres destacades són ***Una lluita molt personal***; ***La dona i el detectiu*** (Sala Beckett, 2000); ***Un aire absent***, presentada com a lectura dramatitzada a França i Anglaterra; ***Àfrica 30*** (Sala Beckett, 1998; Premi Ignasi Iglésias i Accèssit del Premio Maria Teresa de León per a autores dramàtiques el 1996) i ***Al Tren*** (Sala Beckett, 1995).

ANNEX 2

Nova Sala Beckett. Projecte de rehabilitació i ampliació

Flores & Prats Arquitectes

La nova seu de la Sala Beckett reutilitzarà l'edifici que l'antiga cooperativa de consum Pau i Justícia va construir el 1924. Aquesta cooperativa va néixer a finals del segle XIX, va arribar a tenir 1250 socis i entre les seves accions, van aixecar pisos, van acollir una cooperativa de consum i va promoure múltiples iniciatives socials i culturals.

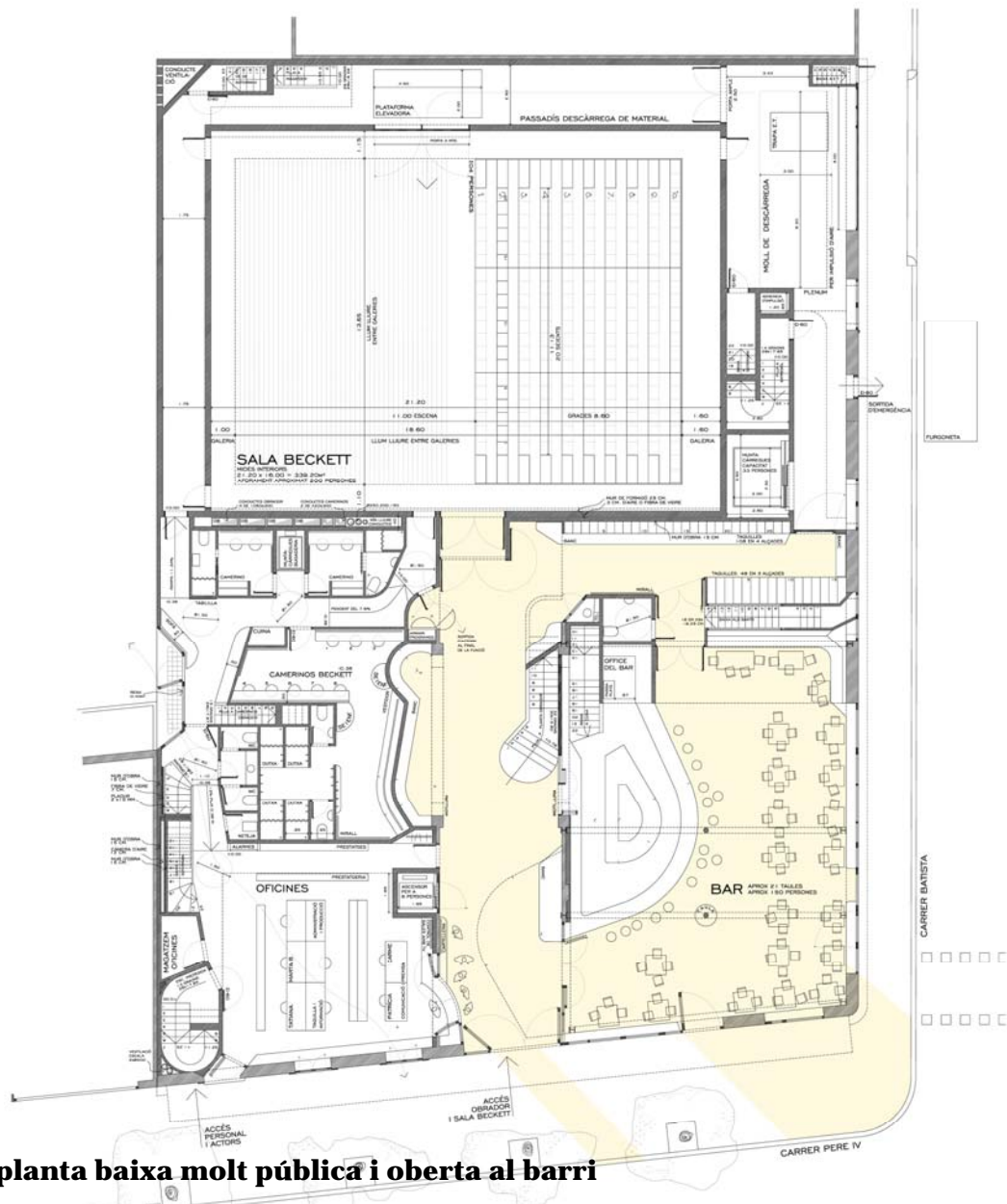
L'edifici que trobem actualment manté l'estructura de l'edifici original, amb dues naus perpendiculars al carrer Pere IV. Cada una d'aquestes naus té dues plantes d'alçada, i en mig hi ha un passatge que feia de vestíbul. La planta baixa allotjava un gran magatzem de queviures i a planta primera un teatre i un gran café. Una tercera nau es va construir, perpendicular a les dues primeres, a carrer Batista l'any 1935 com a escola de la cooperativa.

Des que a finals del segle passat la cooperativa va vendre l'edifici, aquest ha sofert diverses transformacions i ocupacions. Actualment tan sols algunes de les sales del primer pis, que conserven la seva decoració original, ens deixen endevinar l'ambient original de l'edifici, però el seu estat de conservació és molt dolent ja que l'aigua de pluja entra dins l'edifici accelerant la seva degradació.

L'estructura espacial de l'actual edifici, amb tres grans naus a planta primera i segona, accepta fàcilment tornar a ser ocupada amb el programa proposat per la nova Sala Beckett, ja que aquest necessita fonamentalment de grans espais per assaig i exhibició. El que ens interessa per la futura ocupació és reconèixer aquesta estructura, i a partir d'ella organitzar el nou projecte, que necessitarà ampliar l'edifici actual, creixent en alçada, per poder encabir el nou programa d'usos.

Maqueta de la situació urbana de la Nova Sala Beckett al carrer Pere IV.

Una planta baixa molt pública i oberta al barri

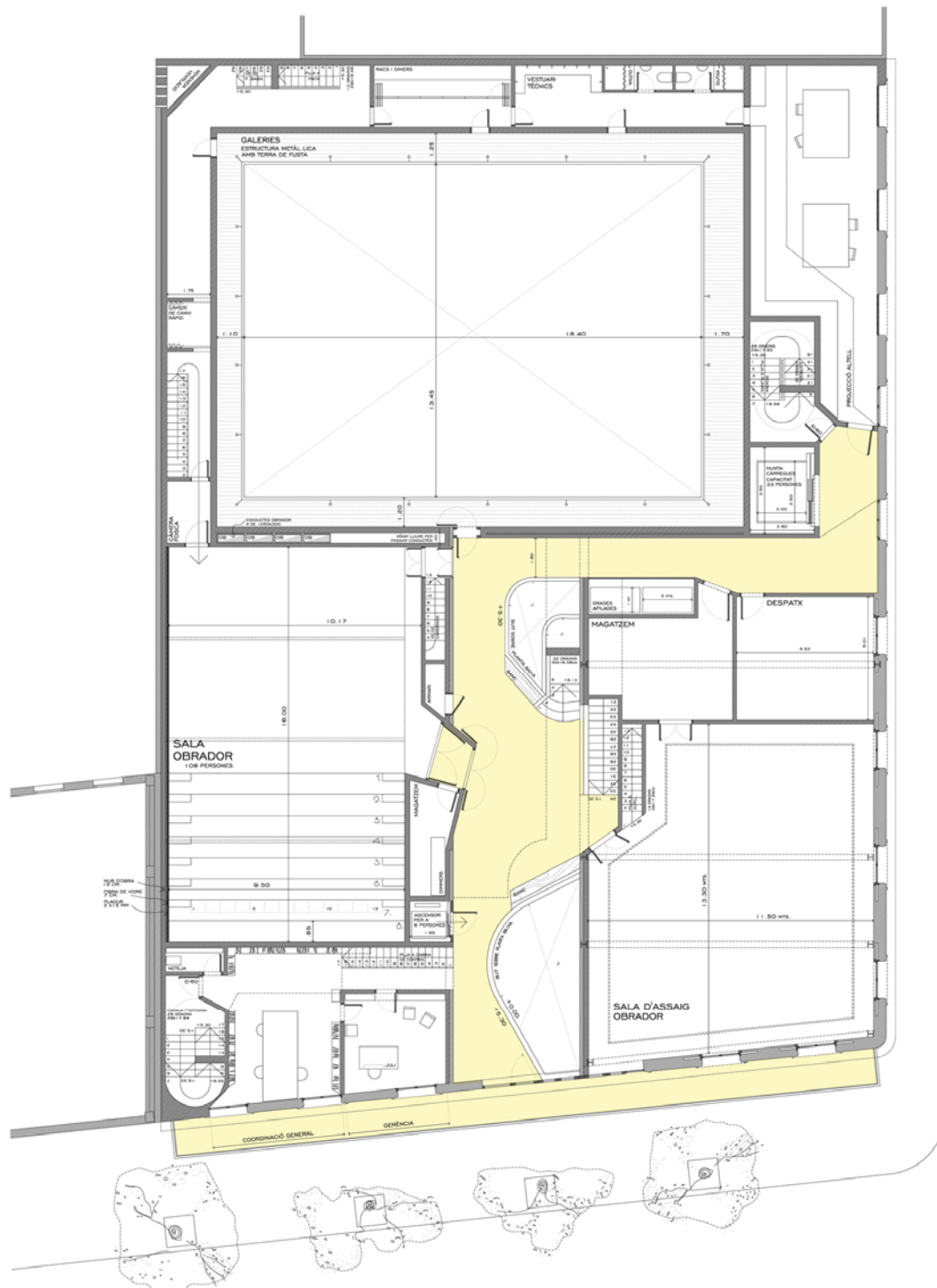
A la planta baixa es concentra la part més pública i oberta del programa: el bar, el vestíbul, lloc de trobada i espera, l'entrada a la sala d'exhibició (Sala Beckett)...

La ubicació del bar en cantonada busca la connexió amb el barri i amb la ciutat. Serà l'angle d'intercanvi de la nova Beckett amb el Poblenou, tindrà grans finestres al carrer i tant des del bar com directament des del carrer es podrà accedir al vestíbul, i d'aquest a la sala exhibició o Sala Beckett.

En planta baixa, els tres espais: Bar, vestíbul i sala d'exhibició (Beckett) funcionen en continuïtat per poder absorbir la gran quantitat de públic que pot ocupar la planta baixa en nits de representació.

La sala d'exhibició és l'element fonamental del programa i també és l'única peça que no pot inserir-se de forma directa dins aquesta estructura existent, ja que per poder funcionar com una sala polivalent i variable en cada proposta escènica ha de tenir un mínim de 15 metres d'amplada. El projecte col·loca aquesta sala al fons de la parcel·la, permetent que bar i vestíbul facin de pausa entre aquesta sala i la ciutat.

Trobar el lloc per aquesta peça dins l'edifici actual ha estat la primera decisió i ha guiat la distribució del programa directament vinculat a ella: el vestíbul, el bar, l'àrea de càrrega i descàrrega, l'àrea tècnica, el magatzem d'escenografies, els camerinos...

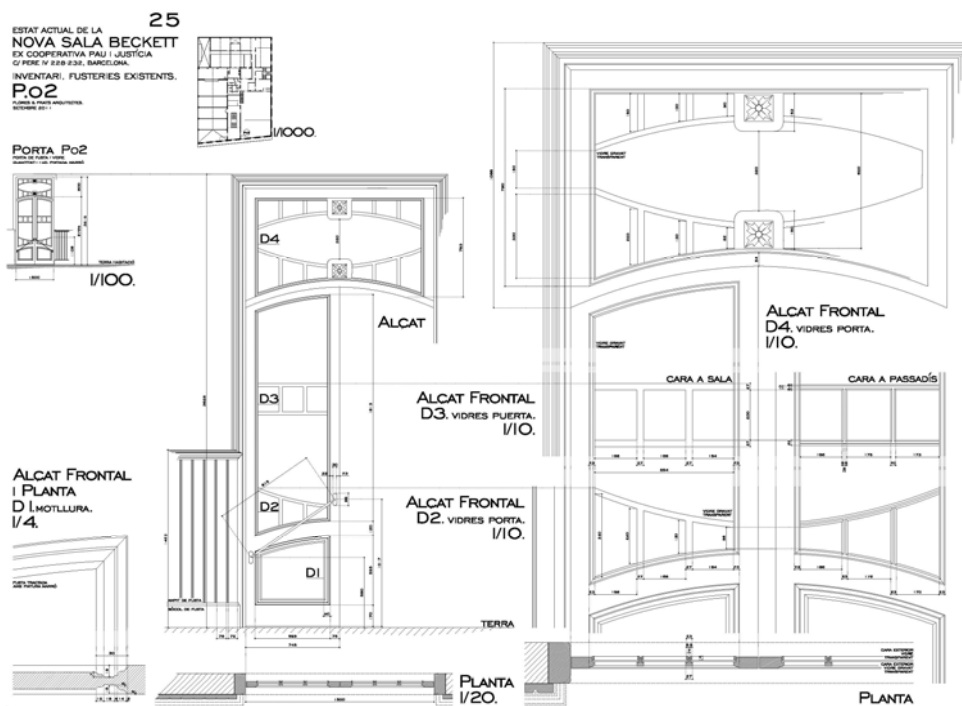
Planta Primera. Activitat pública especialitzada

A partir de la primera planta, els usos i funcions de l'edifici s'especialitzen i s'organitzen les activitats de creació, assaig, tallers i exhibició experimental que es desenvolupen regularment durant tot l'any. El públic també hi accedirà, però es tracta d'activitats més especialitzades.

Actualment, en aquesta primera planta encara hi ha elements de la decoració original com paviments i fusteries amb vidres de colors, que seran conservats. Aquests elements poden ser extrets, restaurats i recol.locats. El nou programa que ocuparà aquesta planta intenta conservar-la el màxim possible.

La petita sala de teatre de l'antiga cooperativa passarà a ser la sala Obrador (l'espai dedicat a representacions més experimentals o minoritàries), conservant mides i encavallades de fusta originals.
 A la mateixa planta, l'antiga sala social passarà a ser la sala d'assaig pròpia de l'Obrador.

Plànol de l'inventari on s'ha dibuixat tots els elements de l'edifici actual que es restauraran.

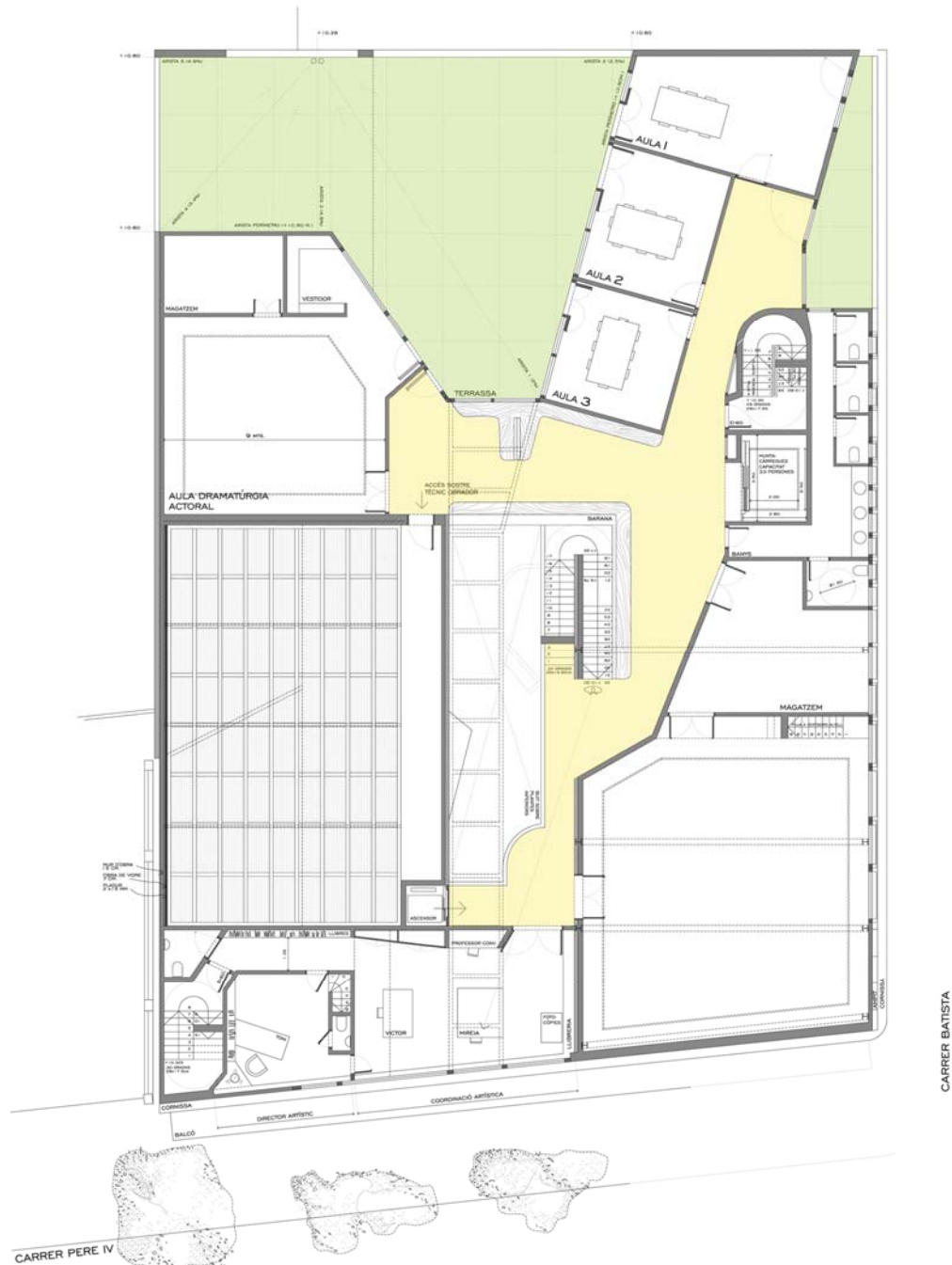

Llum natural i circulació

La llum natural guia la circulació dins l'edifici. L'antic vestíbul de la cooperativa Pau i Justícia torna ara a agafar protagonisme. És l'accés principal, té l'alçada total de l'edifici original, i una profunditat de 25 metres que porta directament a la sala d'exhibició (Sala Beckett).

El sostre d'aquest vestíbul és un lluernari que el recorre en tota la seva longitud i el converteix en un passatge interior que creua l'edifici.

Aquest vestíbul- passatge, un passatge més del Poblenou, permet entendre la nova Beckett de manera unitària. És el lloc on s'obren totes les portes de les diverses sales i aules. És on s'aboquen els passadissos de distribució, on es produiran els encontres casuals entre els diversos participants: actors, dramaturgs, estudiants, personal del centre... La circulació vertical és a través d'una escala adossada a un dels dos murs alts, i mentre aquesta puja les tres plantes, la llum natural va baixant al seu costat, com una pluja.

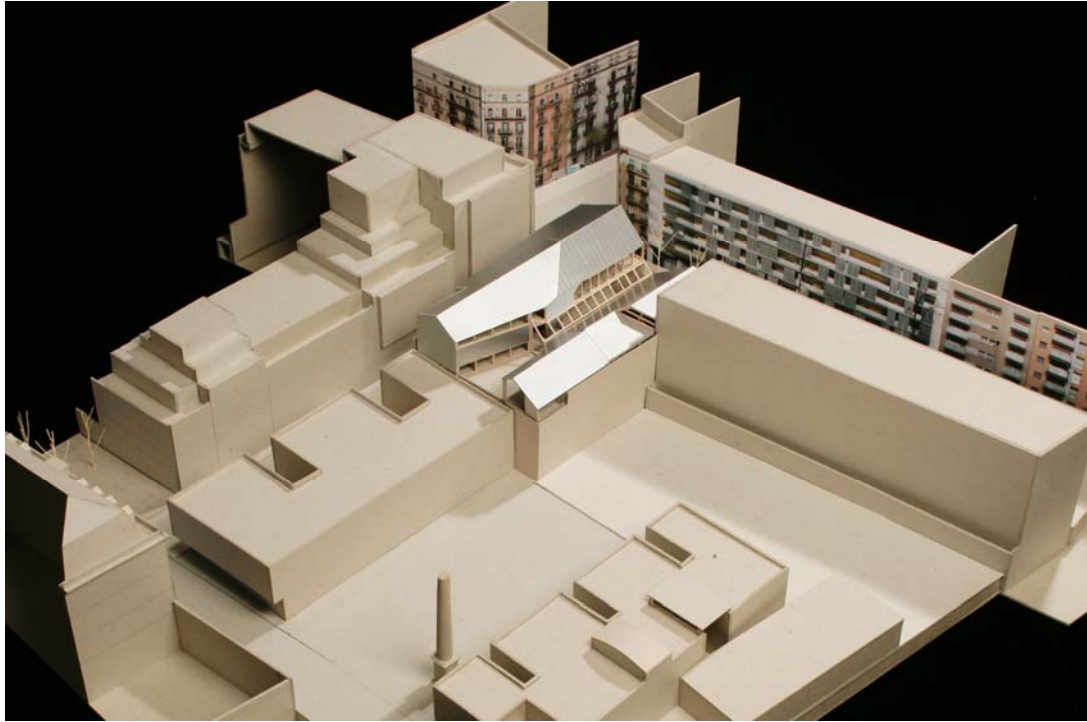

Les dues noves plantes: Formació i projectes de creació convidats

Actualment damunt la planta primera hi ha els grans volums de les cobertes inclinades, i també hi ha l'antiga casa del president de la cooperativa. Aquest món actual és el que s'ha de transformar i ampliar per donar cabuda a la resta del programa.

En la distribució del programa s'evita col·locar activitats d'assaig damunt les dues sales d'exhibició. Aquesta decisió ens evitarà la transmissió de sorolls a les sales d'exhibició que han de quedar totalment insonoritzades. Les tres sales d'assaig previstes es disposen a la cantonada de Pere IV- Batista, apilant-les una damunt l'altre, aconseguint llum natural i ventilació creuada que les farà agradables per a les llargues jornades de treball.

A la planta segona hi ha les aules de formació teòrica per a cursos, seminaris, tallers, etc. i una sala d'assaig per a les produccions pròpies. També coincideix amb la part de les oficines de coordinació artística i secretaria que donen suport als cursos i a les produccions.

Aquesta planta és a la vegada la de la terrassa exterior. Oberta cap al pati d'illa, un espai que permet posar en relació l'edifici amb el gran pati de jocs esportius dels veïns edificis docents.

Planta Tercera. Projectes convidats de creació en residència

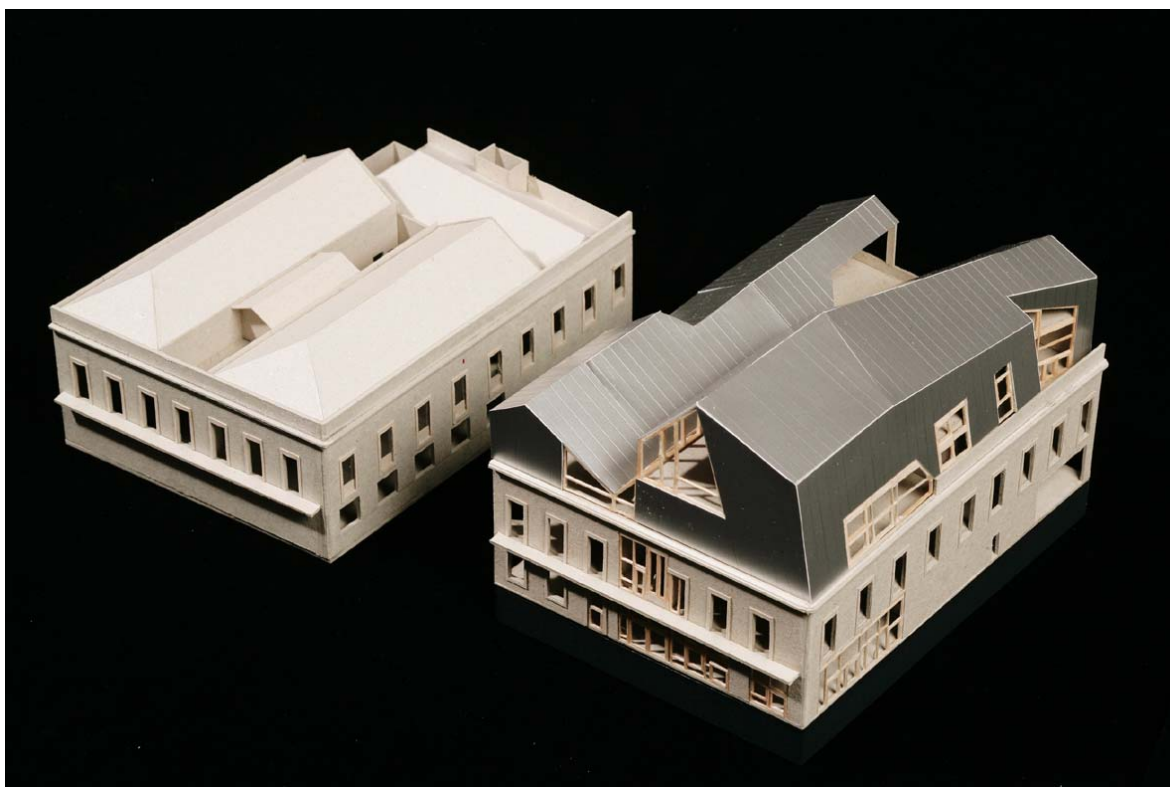
La planta tercera és tan sols la meitat de les plantes inferiors i proposa per la seva situació dins l'edifici la possibilitat d'un treball més privat.

La sala d'assaig té vistes per damunt de la coberta de l'obrador, cap a l'interior d'illa i la ciutat. Comparteix la planta amb altres espais de treball en residència per a professors i artistes convidats: dramaturgs, directors, actors o companyies que són convidats a desenvolupar projectes propis en el context de l'Obrador Internacional de Dramatúrgia.

Funcionament unitari de la intervenció

La nova etapa de l'edifici de l'antiga cooperativa comença per la recuperació de la seva estructura espacial original i posteriorment retornar la calidesa i l'ambient que poden donar els diferents elements decoratius que encara té l'edifici actual i que es recuperaran per al futur. D'aquesta manera, façana i interior es corresponen, i en accedir a un edifici amb aparença antic, trobem un interior amb rastres de qualitat de les diverses ocupacions que ha tingut. La voluntat és aconseguir un edifici on tot funcioni a la vegada, on no es distingeix el vell del nou, on hi hagi senyals d'ocupacions anteriors, però TOT estigui actualitzat al nou ús, edifici i decoració funcionant alhora.

L'ampliació necessària de l'edifici original per a acollir el nou programa es vol fer de manera unitària. Així com al seu interior l'edifici s'organitza al voltant del passatge d'accés, també es busca que el seu aspecte exterior mostri cap a la ciutat dues coses: que ha crescut respectant les preexistències i que ho ha fet de manera unitària. El resultat no es doncs un apilament de programa, sinó alguna cosa més: a l'interior el gran vestíbul públic, a l'exterior una gran coberta que converteix l'antiga cooperativa en una gran casa: **la casa dels dramaturgs**.

**Fundació
Sala Beckett
Obrador Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55, 2-A1
08024 Barcelona
Tel. 93 284 53 12
info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat
www.salabeckett.cat

Espai subvencionat per:

Per a les seves activitats internacionals, la Sala Beckett compta amb el suport de:

